

Áldás, Békesség! Sziasztok.

Kádár Nóra Csenge vagyok, a debreceni Kratochvil Károly Honvéd Középiskola és Kollégium 11. osztályos növendéke. Ez az intézmény az ország jelenleg egyetlen katonai középiskolája, így az ország minden részéről, sőt még az országhatáron túlról is érkeznek tanulók.

Amikor 7. osztály elején eldöntöttem, hogy ebbe a középiskolába szeretnék majd tanulni, még nem is gondoltam, hogy milyen élményekben lesz részem, és hogy mennyi mindent adhat nekem ez az iskola.

Mindig is érdekelt a katonaság. És életem egyik legboldogabb pillanata volt, amikor kézhez kaptam a határozatot a sikeres felvélelímről, hiszen ez volt az álmom.

És hogy eddig mit kaptam az itt töltött évek alatt? Mit is adott nekem az iskola? Fegyelmet, kitartást, türelmet és erőt mind lelkileg, mind pedig testileg, hiszen elég magas a követelmény, nagy a szigorúság, ami el is várható egy ilyen iskolánál, és őszintén szólva nem is számítottam másra.

Az iskolában tanítanak katonai és civil tanárok egyaránt, akik nagyon segítőkészek és rendesek. Kis létszámú az iskola, ebből adódóan kicsit családiasnak is mondható a hangulat, hiszen mindenki ismer mindenkit.

Kötelező a kollégiumi bentlakás, amit általában mindenki szeret. Szigorú napirend szerint telnek napjaink:nagyon sok a szabály, amit kötelezően be kell tartani. Nagyon fontos az alá-fölérendeltség szerepe a különböző évfolyamok között. Ezek kicsit riasztóan hangozhatnak, de igazából hamar meg lehet szokni, és nem is olyan rossz, amilyenek hangzik. Személy szerint én nagyon szeretem azt a hierarchikus rendszert. Az iskolában minden nap gyakorló ruházatot, vagyis „egyenruhát” hordunk, ezzel is az egységesség érzetét erősítjük. Kötelező tantárgy a gimnáziumi osztályban a honvédelmi alapismeretek, ahol megtanuljuk a katonaság felépítését, az alakiságot, de elsajátítjuk a túlélési és egészségügyi ismereteket, katonai jogot, harcászati ismereteket, fegyverhasználatot egyaránt. Órán kívül lövészetre, önvédelemre, valamint további szakkörökre és felkészítésekre is van lehetőség – igény szerint.

Nagyon sok élményben volt részem. Sok tanulmányi kirándulást szervez az iskola, aminek hála én is jártam Szlovéniában és Olaszországban. Nagyon sok sportversenyen megjelenik az intézmény, ahol csapataink nagyon jó helyezéseket érnek el.

Jövőre érettségizek, ezért már nagyon foglalkoztat a „Hogyan tovább?”- kérdése. Jóllehet nem katonai irányba szeretnék továbbtanulni, mert inkább tanító néniként a kisebb gyerekek nevelésének szeretném szentelni az életem, de még a katonai irány sem kizárt, hiszen nagyon közel áll a szívemhez.

Ajánlanám ezt az iskolát azoknak, akik szeretik a kihívásokat, a megmérettetéseket, és akik érdeklődnek a katonai élet iránt.

Számomra ez az iskola volt a legjobb döntés, hiszen többet kaptam, mint amit egy átlagos középiskolában kaphattam volna..